

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Jensen: Da jeg mener med Sikkerhed at kunne gaa ud fra, at der overhovedet ingen er, der ved denne Lejlighed ønsker at rejse en principiel Tolddebat, kan jeg fatte mig i stor Korthed, idet jeg kan udtale paa det Partis Vegne, som jeg har den Ære at tilhøre, at vi helt og fuldt slutter os til Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af den højtærede Finansminister, og at vi ligeledes helt og fuldt slutter os til den Motivering, hvormed Forslaget er fremsat.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale dette høje Ting at underkaste dette Lovforslag en velvillig og meget hurtig Behandling.

Borgbjerg: Som den højtærede Finansminister bemærkede ved Fremsættelsen af dette ekstraordinære Lovforslag, er der ved enhver Skattelovs og Toldlovs Gennemførelse den store Vanskelighed, som opstaar ved mulig Spekulation i Mellemtiden mellem Forslagets Forelæggelse og dets endelige Gennemførelse, og derfor anvender man ofte i Udlandet den Fremgangsmaade, at Regeringen uden videre, naar den fremsætter et saadant Told- eller Skattelovforslag, sætter det i Kraft med det samme, hvorpaa det kommer til Efterbehandling i Rigsdagen. Det er almindeligt i England, og i Sommer indførte det svejtsiske Forbundsraad en lignende Ordning med Hensyn til hele Toldloven. Forudsætningen for en saadan Fremgangsmaade maa naturligvis være den, at man har en Regering, der er kommet til Roret paa normal Maade, med et sikkert parlamentarisk Flertal og med en stærk offentlig Mening i Ryggen, og som derfor med en aldeles overvejende, en til Vished grænsende Sandsynlighed kan gaa ud fra, at det Lovforslag, der fremsættes, kan gennemføres og gennemføres i Løbet af kort Tid. Dette sidste var for øvrigt altid i høj Grad ønskeligt baade ved visse Skattelove og ikke mindst ved en Toldlov, der medfører stor Uro og Usikkerhed i Erhvervslivet. Man kunde for saa vidt have tænkt sig, at Re-

geringen i nogenlunde god Tid havde henvendt sig til Partierne om en saadan Fremgangsmaade. Det er imidlertid ikke sket. I sidste Øjeblik, for ganske kort Tid siden, har vi, i hvert Fald det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, faaet Meddelelse om, at Regeringen agter at anvende en saadan Fremgangsmaade ved en ganske begrænset Del af det ene af de 16 Lovforslag, der her er fremsat; og det, der her er Tale om, er udelukkende en Forhøjelse af den indirekte Beskatning og en Forhøjelse af en meget betydelig Størrelse. Den højtærede Finansminister oplyste, at det drejede sig om 7 Mill. Kr.s Merindtægt, altsaa den overvejende Part af den samlede Merindtægt, som Regeringen overhovedet venter sig af Toldloven, de ca. 10 Mill. Kr.

Nu er det ganske klart, at derved faar Regeringen en parlamentarisk set lettere Stilling, end den ellers vilde have, ogsaa i det Tilfælde, at der skulde vise sig meget store Vanskeligheder indenfor Regeringspartierne for at enes om det Toldlovsforslag, her er fremsat, idet Regeringen paa Forhaand sikrer sig en Merindtægt paa 7 Mill. Kr., ganske vist kun for $\frac{1}{2}$ Aar; men har den først faaet disse 7 Mill. Kr., og skulde det vise sig — naturligvis imod Regeringens Forventning —, at Toldlovsforslaget ikke var endeligt gennemført den 1. April næste Aar, ja, saa vil Regeringen jo meget lettere kunne paa-regne Tilslutning fra det samme Flertal, der nu maatte gaa med dertil; de samme Partier vil da sikkert gaa med til en Fornyelse af Loven. Men dermed er Regeringens Stilling parlamentarisk set i ikke ringe Grad styrket; den faar en meget væsentlig Del af de forøgede Indtægter, den vil have. Ved en Toldlovs- eller Skattelovsbehandling er der jo i mange Tilfælde Tale om at give for at faa noget igen under Forhold, hvor Magtstillingen i de forskellige Lejre ikke er alt for ulige. Vi Socialdemokrater er principielle Modstandere af en forhøjet indirekte Beskatning, og naar jeg ser paa disse enkelte Satser, er det kun indirekte Beskatning, ganske vist Luksusbeskatning, men det er givet, at i det ganske korte Tidsrum, vi har haft til at overveje Sagen, har vi aldeles ikke været i Stand til — det følger af Sagens Natur — at undersøge disse enkelte Positioner og undersøge den Toldsats; der foreslaas; det er jo væsentlig Værditold. De Partier, der gaar med dertil, kommer for Resten for en stor Del derved — alene